

MYTHBUSTER:

ADVARSEL, DU KAN OPLEVE FØLGENDE MEDDELELSE FORUROLIGENDE...

...men du fortsatte med at læse, gjorde du ikke? Det samme sker i mange kriminalitetsforebyggende initiativer, der advarer folk om de potentielle konsekvenser af deres adfærd, hvad enten det er som gerningsmand eller offer. Frygt-baserede taktikker er faktisk almindelige inden for kriminalitetsforebyggelse, og når man søger at øge bevidstheden om de potentielle risici og skader antages at afskrække folk fra den særlige adfærd.¹ Dette er dog ikke altid tilfældet. Faktisk kan det oven i købet være kontraproduktivt. Skræmmende, ikke sandt?

SKRÆMME FOLK TIL DEN RIGTIGE ADFÆRD

De kommer i mange forskellige former og faconer, lige fra konfronterende fængselsbesøg til mere pædagogiske og faktabaserede tilgange til programmer, der bruger moderne teknologi til at genskabe oplevelsen af at blive arresteret eller straffet, men ideen er den samme: konfronter mennesker med det værste mulige resultat, hvis de skulle begå forbrydelser, og frygten vil få dem til at være lovlydige. Men at true folk med disse konsekvenser kan give bagslag, som vi vil hævde her, og til gengæld producere den adfærd, det sigter mod at forhindre.

BEVIDSTGØRELSE

Bevidstgørelseskampagner er hyppige i kriminalpræventive tiltag. Idéen er enkel og nem at fremstille, men der er få resultater. Skræmmetaktikker bruges ofte i kombination med bestræbelser på at øge bevidstheden. Større forståelse for et specifikt problem og de potentielle risici antages at tilskynde folk til den ønskede adfærd. Dette ser ud til at være en løsning på forskellige kriminalitetsproblemer. Men blot at være opmærksom på risiciene er ikke effektiv som en løsning.

Er du interesseret i, hvordan man effektivt forebygger kriminalitet ved at øge bevidstheden? Se på disse publikationer, og gør det til en del af en større, integreret tilgang.

> Toolbox 'Forebyggelse af viktimering af mindreårige i den digitale tidsalder: Bevidstgørelse og adfærdsændringer.' <https://eucpn.org/toolbox15-victimisation>

> Mythbuster 'Bevidstgørelse skader aldrig, gør det?' <https://eucpn.org/mythbuster-awarenessraising>

Tag for eksempel 'Scared Straight', det måske mest berygtede kriminalitetsforebyggende initiativ derude. Oprindeligt udviklet af amerikanske indsatte, der afsøner livstidsdomme, og som ønskede at give noget tilbage til samfundet, tager det unge mennesker med på en studietur til et fængsel. Formålet er at give dem en oplevelse af, hvordan deres fremtid kan se ud, hvis de vælger et liv med kriminalitet. Mens de bliver guidet rundt af verbalt og endda fysisk aggressive indsatte og vagter, er håbet, at disse børn er skræmt til den ønskede adfærd: skræmt rene (scared straight).²

Problemet med denne tankegang? Det virker ikke. Selvom det måske virker på overfladen og giver indtryk af, at disse børn får en tiltrængt lektie, har den originale 'Scared Straight' og dens nyere og mere venlige udgaver vist sig at være ineffektive og endnu mere skadelige end faktisk at gøre ingenting.³ Et spild af værdifulde ressourcer, som kunne have været brugt bedre.⁴

Desværre er frygt fortsat en populær forebyggelsesmekanisme i hele EU, i forskellige afskygninger og på andre områder såsom forebyggelse af narkotikabrug.⁵ På trods af klare beviser for det modsatte, er det en udbredt opfattelse, at truslen om alvorlig straf vil skræmme folk fra at begå en forbrydelse. Hvis det ikke effektivt forebygger kriminalitet, hvorfor har det så stadig fortsat støtte? Vi kan kun gætte, men det kan være alt lige fra behovet for at handle hårdt mod kriminalitet, behovet for at vise, at der bliver gjort noget, til at nogle aktører simpelthen har investeret for meget politisk og/eller økonomisk kapital til, at det mislykkes.⁶

Den etiske ting at gøre her ville være at evaluere disse initiativer på deres virkning for at sikre, at offentlige ressourcer bliver brugt godt. Hvis resultaterne er positive, fantastisk! Hvis de viser sig at være negative, og et kvalificeret gæt fortæller os, at det er tilfældet, så bør man drage de rigtige konklusioner: udfase projektet. Enhver anden reaktion er simpelthen farlig og uetisk: disse er *de facto* ukontrollerede og potentielt skadelige eksperimenter med børn.⁷

MEN HVORFOR VIRKER DET IKKE?: TILBAGE TIL AFSKRÆKKELSE

At argumentere for, at noget ikke virker, er én ting, men at forklare hvorfor, hjælper os med at komme videre og hen imod effektive tilgange. Derfor ser vi på kernemekanismen for, hvordan disse tilgange fokuserer på alvorligheden af en potentiel straf og på at vise børn det værste, der kunne ske, hvis de begår en forbrydelse: afskrækkelse.⁸

Som en af de ældste kriminalitetsforebyggende mekanismer – ideen går tilbage til oplysningsfilosofferne Beccaria og Bentham – virker afskrækkelse gennem truslen om straf.⁹ Afskrækkelse er uden tvivl den vigtigste forebyggende funktion i det strafferetlige system¹⁰, men truslen om en sanktion kan også komme fra uformelle kilder såsom forældre, jævnaldrende eller samfundet.¹¹

For at afskrækkelse skal virke, er det nødvendigt at flytte cost-benefit-forholdet til fordel for den ønskede adfærd, altså den adfærd, der ikke bryder loven. Der er tre betingelser i denne henseende: straffen skal være streng nok, men stadig proportional; den skal følge forbrydelsen hurtigt nok; og der skal være sikkerhed for, at denne sanktion vil følge. Disse tre forhold er gensidigt forstærkende, hvilket betyder, at en hård dom vil have ringe afskrækkende effekt, hvis den sjældent anvendes.¹²

Dette var netop målet for oplysningsfilosoffernes kritik. De hævdede, at 'bliv hård ved kriminalitet'-tilgangen i bund og grund var mangelfuld, da hårdere straffe ikke førte til en forebyggende effekt.¹³ Nyere forskning bekræfter disse tidlige argumenter og bekræfter, at visheden om, at en straf følger, er det mest effektive element til forebyggelse af kriminalitet. Når vi desuden ser på, hvordan denne strafsikkerhed faktisk virker og opfattes, ser vi, at den er betinget af chancerne for at blive pågrebet. Den umiddelbare risiko for at blive pågrebet synes med andre ord at være mest relevant for kriminalitetsforebyggelse.¹⁴

Så hvorfor virker Scared Straight og andre frygt-baserede tilgange ikke?

Det, der er særligt relevant her, er, at vi har med unge at gøre. De er naturligvis mere påvirkelige til at tage risici. Neurobiologisk forskning har vist, at de håndterer risiko på en anden måde end rationelle voksne. Desuden er individuelle valg ikke så vigtige for unge som sociale og følelsesmæssige stimuli. I deres alder søger de bekræftelse fra deres nærmeste gruppe og jævnaldrende. Hvis disse jævnaldrende har en negativ indflydelse på deres adfærd, vil enhver rationel besked om, at de sætter deres fremtid i fare, ikke trænge ind til dem.¹⁵ Derfor kan disse programmer give bagslag.¹⁶ Det kan virke fedt at gå imod forældrenes budskab eller endnu værre, få det til at virke, som om det var normal adfærd for de jævnaldrende. På samme måde har især narkotikaforebyggende kampagner vist sig at have skadelige virkninger, for når de viser, at tilsyneladende 'alle gør det', kan det faktisk øge opfattelsen af, at unge bør bruge stoffer for at passe ind.¹⁷

SCARED STRAIGHT OG MODARGUMENTERNE

"Det fungerer her"

Kontekst betyder noget, men det gør godt lederskab også. Evalueringerne kan overvejende have et angelsaksisk fokus, men disse resultater giver tilstrækkelig grund til at være forsigtig. Enhver europæisk aktør, der overvejer at anvende en lignende tilgang, bør i det mindste vise til positive resultater for at imødegå disse argumenter. Enhver anden fremgangsmåde er simpelthen farlig og uansvarlig. Forfatterne af den systematiske gennemgang advarede kort og godt: "Vil du tillade en læge at bruge en medicinsk behandling på dit barn med en lignende resultatliste?"¹⁸ Derudover udvikler hjerner sig på samme måde på den anden side af Atlanten. Risikosøgende adfærd er typisk for enhver ung, hvor som helst.

"Vores program er mere oplysende og mindre konfronterende"

Der er nogle varianter af Scared Straight, for eksempel i form af pædagogiske ture, uden den ofte aggressive konfrontation med indsatte, eller med en nedkølingssession for at sætte informationen i perspektiv. Disse nyskabninger løser ikke problemet med denne praksis, idet de fortsat fokuserer på at øge bevidstheden om alvorligheden af konsekvenserne og stadig fremkalder de modsatte reaktioner hos unge mennesker. Den oprindelige systematiske evaluering inkluderede også disse mindre konfronterende programmer, men de havde den samme effekt: ingen.¹⁹

"Børnene og forældrene kan lide det"

Flere programmer – ikke kun af Scared Straight typen – hævder at være effektive baseret på tilfredshed hos deres målgruppe eller personale.²⁰ Men det siger dog meget lidt om deres effektivitet. Kun solide konsekvenvalueringer kan fremsætte sådanne påstande.²¹

"Programmet er allerede implementeret mange steder"

I et argument svarende til det foregående, her antages programmet at være effektivt kun på grundlag af dets udbredte implementering.²² Igen, dette beviser intet om den faktiske virkning.

Konteksten kan være anderledes, måden det præsenteres på kan være anderledes, børnene kan lide det, ... hvor innovativ det end måtte være, mekanismen der virker (*eller ikke*) er dog den samme. Målet er at påvirke adfærd ved at afskrække folk ved at vise de mulige negative konsekvenser af at begå en forbrydelse.

Et andet aspekt er, hvordan de potentielt negative konsekvenser kommunikeres til målgruppen, og hvordan de opfattes af målgruppen. Man er nødt til at overveje budskabets kilde, da den skal være en pålidelig kilde for at få succes.²³ Indsatte er uden tvivl ikke de bedste eksempler på at undervise i god opførsel. Udover upålidelige og moraliserende kilder konfronteres unge mennesker med de værste mulige udfald eller en overdrivelse af disse konsekvenser, dvs. straffens strenghed. Som diskuteret ovenfor, er det sikkerheden for straf, der afskrækker folk, snarere end sværhedsgraden. Og for den sags skyld vil heller ikke alle forbrydelser og straffesager give dem fængsel eller livstidsdomme. Med andre ord, hvis det skræmmende budskab opfattes som usandsynligt og overdrevet, vil det ikke give genklang hos målgruppen.²⁴

Årsagerne til, at Scared Straight og lignende tilgange mislykkes, bør ikke opfattes som omvendte anbefalinger om, hvad den korrekte tilgang bør være. At sikre, at enhver ung kriminel får en livstidsdom, er hverken ønskværdigt eller gennemførligt. Hvad, disse resultater dog fortæller os, er, at skræmme børn med en streng straf i bedste fald er ineffektivt og i værste fald skadeligt.²⁵ På trods af de gode intentioner virker afskrækkelse ikke på denne måde og heller ikke for denne målgruppe. Forskning tyder dog på at et par tilgange baseret på afskrækkelse virker.

HVORNÅR VIRKER AFSKRÆKKELSE?

Effekten af afskrækkelse er ikke ens for alle og vil ikke virke på samme måde for hele befolkningen.²⁶ Afskrækkelse vil kun påvirke dem, der allerede er disponerede eller fristet til at begå en forbrydelse. De fleste mennesker overholder loven uanset dens afskrækkende virkning. Som sådan kunne det hævdes, at afskrækkelse kun er en effektiv tilgang inden for sekundær eller tertiær forebyggelse.²⁷

Det er med andre ord mere sandsynligt, at det har en effekt, når tilgangen er målrettet. Ved at kombinere denne målrettede tilgang med forståelsen af, at afskrækkelse overvejende virker gennem sikkerheden om straf og mere specifikt gennem sikkerheden om pågribelse, kan vi se, at fængsler og fanger ikke er de rigtige budbringere. Nøgleaktører i effektiv afskrækkelse er politiet og politiets strategier, der resulterer i et stort og synligt skift i pågribelsesrisiko.²⁸

Før vi fortsætter denne diskussion, er det vigtigt at skelne mellem afskrækkelse og straf. Sidstnævnte er også en funktion af strafferetssystemet og specifikt politiets arbejde, og forhindrer kriminelle i at begå en forbrydelse *igen* ved at begrænse deres kapacitet til at gøre det. Enkelt sagt er hovedforskellen mellem afskrækkelse og straf derfor, at afskrækkelse virker til at forebygge kriminalitet ved at påvirke den oplevede risiko for at blive pågrebet forud for begivenheden, mens straffen begrænser den kriminelle i at fortsætte sine aktiviteter eller begå nye forbrydelser efter at være blevet pågrebet. Straf vil have kriminalitetsforebyggende virkninger, men vil kræve højere pågribelses- og fængselsprocenter og optage betydelige ressourcer for at opretholde effekten.²⁹

Hot spot-politiarbejde, der forebygger kriminalitet gennem afskrækkelse, er et glimrende eksempel på, hvordan dette fungerer i en målrettet tilgang. Politiets ressourcer er fokuseret på såkaldte 'kriminelle hot spots': små geografiske områder med høj kriminalitet.³⁰ En gennemgang af 65 studier, Braga et al. (2019) konkluderede med, at denne tilgang har lille, men betydningsfuld effekt på kriminalitet.

Desuden ser man ikke kun små tegn på forskydning, der er også større sandsynlighed for at effekten strækker sig ud over det målrettede område. Ved at fokusere indsatsen og patruljeringen øger politiet risikoen for pågribelse i området og effektivt afskrækker narkotikaforbrydelser, ordensforstyrrelser, tyveri og voldsforbrydelser.³¹

Som vi kan se her, er virkningerne nævnt for specifikke forbrydelser. Ud over målgruppen og den geografiske placering er kriminalitetstypen også en vigtig faktor for, at afskrækkelsen virker. Nogle former for kriminalitet påvirkes i mindre grad af afskrækkelse end andre. Følelsesmæssige forbrydelser, som f.eks. en *crime passionnel*, vil sandsynligvis ikke blive påvirket, mens afskrækkelse målrettet mod mere bevidste forbrydelser, f.eks. ejendoms kriminalitet, har en større chance for succes.³²

En anden politistrategi, der fungerer med en målrettet tilgang og samtidig en øget sandsynlighed for at blive pågrebet, kaldes 'fokuseret afskrækkelse', også kendt som 'pulling levers policing'.³³ Denne strategi er rost for sine positive effekter, især når det er rettet mod banderelateret vold, men også på gentagelsesforbrydere og udendørs narkotikahandel. Nøgleelementet er direkte kontakt med målgruppen, sikre sig, at de kender konsekvenserne af vedvarende overtrædelser og at tilbyde realistiske alternativer gennem sociale tjenester.³⁴ Samfundet og familiemedlemmer tages også med ind i den bredere tilgang, således øger man den kollektive effektivitet og uformelle kontrol i dette fællesskab og fjerner samtidig nogle af de undskyldninger, lovovertrædere kan bruge til at fraskrive sig deres personlige ansvar. Den opmærksomme læser har måske opfanget, at 'bevidstgørelse' faktisk er en del af denne tilgang. I sig selv har bevidstgørelse ringe effekt. Men målrettet, som det er her, indlejret i en holistisk tilgang, beviser det sin værdi.³⁵

OPERATION VÅBENHVILE OG PROBLEMIORIENTERET POLITIARBEJDE

En vigtig faktor for succes med målrettet afskrækkelse er, måden hvorpå den er knyttet til problemorienteret politiarbejde. Denne måde at arbejde på lægger hovedvægten på en korrekt vurdering af behov og problemer inden for et område, for at tilpasse responsen til den lokale virkelighed.³⁶

Et godt eksempel på denne tilgang er Boston våbenhvile-operationen for at reducere banderelateret vold med skydevåben.³⁷ Sammen med målrettet håndhævelse overfor våbensmulere sørgede politiet for, at bandemedlemmerne vidste, hvad konsekvenserne var, hvis de fortsatte deres vold.³⁸ Sanktionerne blev kommunikeret, og samarbejdet mellem den lokale anklagemyndighed sørgede for, at retsforfølgningen blev fulgt op. Da de fleste af dem allerede havde sigtelser mod dem, blev disse sat i bero og potentielt droppet, forudsat at alle holdt sig til de aftalte regler. Hvis én person gik over stregen, ville sigtelserne blive genåbnet for alle gruppe-medlemmer. Det skabte naturligvis gruppepres i banderne for at undgå at deltage i voldelig kriminalitet. Kun veludvalgte, skræddersyede og underbyggede budskaber kan opnå dette med det rigtige støttende netværk. At tage en for holdet virkede ikke længere, men den blandede metode med fokuseret afskrækkelse gjorde det: Antallet af ungdomsdrab faldt med svimlende 63 % og angreb med våben med 25 %.³⁹

KONKLUSION

Afskrækkelse har helt klart en værdi, men kun hvis den bruges på den rigtige måde. Scared Straight og andre frygt-baserede tilgange fokuserer på hårdheden i straffen og på at vise børn det værste, der kan ske, hvis de begår forbrydelser. Disse tilgange møder kritik alene på grund af etiske problemstillinger,⁴⁰ men de viser heller ikke nogen positiv effekt overhovedet. Enhver kriminalitetsforebyggende aktør bør være opmærksom på de potentielt negative virkninger af denne type programmer og drage deres konklusioner.⁴¹

I modsætning hertil eksisterer effektive afskrækkende tilgange, når de er fokuseret på kriminalitet, målgruppe eller geografiske rammer, og når de har til formål at øge sikkerheden for straf. Solide videnskabelige beviser gør det klart at politistrategi med dette fokus og med synlige effekter på risikoen for at blive pågrebet har positiv effekt.

Endnotes

- 1 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino og J.O. Finckenauer, Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight, *Crime & Delinquency* 46:3 (2000); European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?, Mythbuster, Brussels: EUCPN, kommer.
- 2 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino, M.E. Hollis-Peel og J.G. Lavenberg, Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 9:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2013.5>.
- 3 Ibid.
- 4 D.P. Farrington og B.C. Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy, in: D.P. Farrington og B.C. Welsh (Eds.), *The Oxford Handbook of Crime Prevention*, Oxford: Oxford University Press, 2012; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lærepenge fra eksperimenter med programmer såsom Scared Straight
- 5 J. Esrick, R.G. Kagan, J.T. Carnevale et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research, *Drugs: Education, Prevention and Policy* 26:3 (2019), <https://dx.doi.org/10.1080/09687637.2018.1424115>; EMCDDA, Mass Media Campaigns for the Prevention of Drug Use in Young People, Lisbon, 2013, http://www.emcdda.europa.eu/publications/pods/mass-media-campaigns_en.
- 6 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight; Farrington and Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy; European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention, 2019, <http://euspr.org>; A.V. Papachristos, Too Big to Fail: The Science and Politics of Violence Prevention, *Criminology & Pub. Pol'y* 10 (2011); J.O. Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion, *Annals of the New York Academy of Sciences* 347:1 (1980), <https://dx.doi.org/10.1111/j.1749-6632.1980.tb21271.x>.
- 7 Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion; J. McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 587:1 (2003), <https://dx.doi.org/10.1177/0002716202250781>.
- 8 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; T. Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 9 D.S. Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century, *Crime and Justice* 42:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.1086/670398>.
- 10 D.S. Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists, *Annual Review of Economics* 5:1 (2013); T.A. Loughran, R. Paternoster, and D.B. Weiss, Deterrence, i: A.R. Piquero (Ed.), *The Handbook of Criminological Theory*, Chichester, West Sussex: Wiley, 2015.
- 11 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 12 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Loughran et al., Deterrence.
- 13 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 14 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 15 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 16 M.P. Rubenson, K. Galbraith, O. Shin et al., When Helping Hurts? Toward a Nuanced Interpretation of Adverse Effects in Gang-Focused Interventions, *Clinical Psychology: Science and Practice* (2020); McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 17 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change, Toolbox Series No. 16, Brussels: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox16-drugrelatedcrimes>.
- 18 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 19 Ibid.
- 20 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 21 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; B.C. Welsh og D.P. Farrington, Evidence-Based Crime Policy, in: M. Tonry (Ed.), *The Oxford Handbook of Crime and Criminal Justice*, Oxford: Oxford University Press, 2011; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lærepenge fra eksperimenter med programmer såsom Scared Straight
- 22 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 23 European Crime Prevention Network, Bevidstgørelse har aldrig skadet nogen, har det?
- 24 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change; Esrick et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research.
- 25 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 26 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 27 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*; N. Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention, in: R. Matthews (Ed.), *What Is to Be Done About Crime and Punishment?*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 28 Loughran et al., Deterrence; Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 29 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 30 D. Weisburd, The Law of Crime Concentration and the Criminology of Place, *Criminology* 53:2 (2015).
- 31 A.A. Braga, B. Turchan, A.V. Papachristos og D.M. Hureau, Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019); Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists; Loughran et al., Deterrence.
- 32 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 33 A.A. Braga, D. Weisburd, and B. Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019).
- 34 Ibid.
- 35 European Crime Prevention Network, Bevidstgørelse har aldrig skadet nogen, har det?
- 36 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 37 Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention.
- 38 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 39 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 40 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change.
- 41 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs; Farrington and Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy.

Citater

EUCPN (2020). Mythbuster: Advarsel, du kan opleve følgende meddelelse foruroligende... Bruxelles: EUCPN.

Juridisk meddelelse

Indholdet af denne publikation afspejler ikke nødvendigvis den officielle holdning fra en EU-medlemsstat eller et agentur eller institution i Den Europæiske Union eller De Europæiske Fællesskaber.

Forfattere/redaktører

Jorne Vanhee, forskningsmedarbejder, EUCPN-sekretariatet.

En del af projektet 'EUCPN-sekretariat', februar 2021, Bruxelles

Med økonomisk støtte fra Den Europæiske Unions instrument for finansiel støtte til politisamarbejde